

Βιβλιοπροτάσεις

Γιώργος Πολίτης

«Να πάψουμε να συμβιβαζόμαστε με τον παραλογισμό που διαποτίζει τις ζωές μας»

«Στη χώρα μας, η επιστροφή στον ορθό λόγο έχει επαναστατικά χαρακτηριστικά. Αυτό εννοώ με την πρόταση "να σπικωθούμε όρθιοι": Να πάψουμε να συμβιβαζόμαστε με τον παραλογισμό που διαποτίζει τις ζωές μας», λέει στο Hot Doc ο Γιώργος Πολίτης, που προσυπογράφει την «Επανάσταση της κοινής λογικής».

**Από τη Δίρητρα
Αθανασοπούλου**

Πώς ορίζετε την «Επανάσταση της κοινής λογικής» και τι εννοείτε να σποκωθούμε όρθιοι;

Η αντίληψη, που μεταπολιτευτικά κυριάρχησε, ήταν ένα παράλογος, λαϊκίστικος ωφελιμισμός. Οι μηχανισμοί της εκπαίδευσης, του θεάματος και των ΜΜΕ υποστήριξαν με σθένος αυτό τον παράλογο ωφελιμισμό, καλυπτώντας από ένα δήθεν εξισωτικό πέπλο. Εξ αιτίας της επικράτησης αυτού του πλέγματος αγκυλωμένων αντιλήφεων φτάσαμε στην άρνηση της πραγματικότητας. Αρνούμαστε να δούμε τι δύναται στον κόσμο που μας περιβάλλει. Μια αντίληψη είναι επαναστατική όταν αντιτίθεται στους κυριαρχουσίους ιδεολογικούς μηχανισμούς.

Έχετε γράψει για το δικαίωμα της πολιτικής ανυπακοής. Ποιος μπορεί να ορίσει ένα τέτοιο δικαίωμα, κάτω από ποιες συνθήκες και ποιος βάζει τα όρια;

Ο καθοριστικός παράγοντας, που νομιμοποιεί την πολιτική ανυπακοή, είναι η απώλεια νομιμοποίησης της πολιτικής εξουσίας. Ο Γκάντι έλεγε ότι η ανυπακοή είναι η πολιτική ρήγη με μια άδικα θεσπισμένη νομοθεσία. Οι πολίτες δεν δινούν λευκή επιταγή στους κυβερνώντες. Αντίθετα, εκχωρούν το δικαίωμα της διακυβέρνησης για συγκεκριμένους σκοπούς, αυτούς που περιγράφονται στις προεκλογικές εξαγγελίες των κομμάτων. Εφ' όσον ένα πολιτικό κόμμα αναλάβει τη διακυβέρνηση και μετεκλογικά πρετει τις προεκλογικές του δεσμεύσεις, τότε δεν συντρέχουν προϋποθέσεις για προσφυγή στην πολιτική ανυπακοή. Αν δύναται η κυβέρνηση δεν πρετει τις δεσμεύσεις της και πράττει άλλα από αυτά που υποσχέθηκε, τότε παραβιάζει τη λαϊκή εντολή. Όσον αφορά τα

όρια, εδώ υπάρχει τεράστια σύγχυση: Το γεγονός ότι ένα κοινωνικό αίτημα μπορεί να είναι δικαιολογημένο, δεν σημαίνει ότι ισχύει το ίδιο για κάθε πιθανό και απίθανο μέσο διεκδίκησης του. Θεμελιώδης προϋπόθεση είναι η ανυπακοή να στρέφεται ενάντια στην κυβέρνηση και όχι ενάντια στην κοινωνία. Καταλήφεις δημοσίων κτιρίων, αποκλεισμοί δρόμων, λιμανών και αεροδρομίων δεν συνιστούν πράξεις πολιτικής ανυπακοής, αλλά επιδειξη κοινωνικής ανευθυνότητας.

Διδάσκετε κοινωνική φιλοσοφία στο Πανεπιστήμιο Αθηνών και έχετε υπογράψει ένα βιβλίο πάνω στον Καστοριάδ. Εκείνος αρνείται την οποιαδήποτε προδιαγεγραμμένη πορεία της κοινωνίας.

Τίποτε δεν είναι προδιαγεγραμμένο. Γενιές και γενιές μαρξιστών θεωρητικών έσπειραν στην κοινωνία την πίστη σε υποιθέμενες επιστημονικές βεβαιώσεις. Και όταν αυτές κατέπιπταν ο μία μετά την άλλη, δεν καταλάβαναν ότι η πραγματικότητα διαφεύγει τις θεωρίες τους αλλά φώναζαν ότι η πραγματικότητα κάνει λάθος. Η ιστορία δεν προχωρά πάνω σε ράγες. Αυτή η αντίληψη έσπρωξε το δρόμο για τα στρατόπεδα συγκέντρωσης του περασμένου αιώνα. Οι ανθρώποι και οι κοινωνίες φτιάχνουν τα μέλλον τους σύμφωνα με την αρχή, τις σκέψεις και τις επιθυμίες τους. Όσο για τη δική μας πορεία, είμαι, μακροπρόθεσμα, αισιόδοξης. Τα δεινά πποτελέσματα των πειραματισμών και ακροβασιών που βρίσκουμε, θα γίνουν τη πιο αποτελεσματικό επιχείρημα απέναντι στις αντιλήψεις που κυριάρχησαν τις τελευταίες δεκατίες και μας γκρέμισαν στο σήμερα.